

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

ZATURDAG 9 FEBRUARIJ.

Dit blad verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags, om 10 o'klokke van ochtend om 1/8.00, voor de buitenlandsche correspondenten, en om 1/8.00, voor de binnenlandsche correspondenten, te adresseren aan het Bureau van de Courant, No. 12, de Nieuwe Kerk, te Amsterdam.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden, worden tegen 1.00, geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 8 Februarij.

Bij de waterramp, die een aanzienlijk deel van ons land heeft blootgesteld, het hart om de verliezen en jammeren, die duizenden in bange dagen en nachten geleden, door de met vreeslijk geweld aanstroomende golven en geschootsen huizen, dieren en menschen ten prooi erlangen. Wat een tooneel van verwoesting in korte uren aangerigt! Wie tellt de gevulde woningen! wie den kostbaren verloren vee-stapel! wie de talrijke lijken, thans reeds ten grave gevoerd en nog later in menigte voor het graf bestemd! Wie de welgestelden tot den bedelstaf gelykt! Wie de hulpeloze weezen en weduwen van alle zijden de wereld beroofd! Helas! de wezenlijkheid der menschheid hier de ijselijkste scheppingen der verbeelding.

Dan, hoe komt bij dit schouwspel van ellende voortreffelijk uitgedrukt Nederlandsche liefdadigheid, die als een vriendelijke zonnenschijn na den storm der rampen verlicht, en overdenking geeft en hoop op herstel Amsterdam, de hoofdstad des rijks, onderscheidt zich daarbij onder velen. Maar wat eindelijk arijs-plaatsen opnoemen, waar gansche Nederland zich tot de werke der liefde aangeweest heeft, en de rampen omringd met wedijveren tot den overvloed van de rampen de mildadigheid. God zegent het goed volk van Nederland, dat der vaderlandstrouw en deugdzaamheid, nog voortdurend op zulke voortreffelijke wijzen beeft.

Behooren eere doekbuis. Onder allen is er één, die boven allen gepreuzeld, ook boven allen op schitterende wijze uitschijnt. Dat is de Koning. Waarom zouden wij 't niet aanprijven, dewijl het waar is. Wij zijn niet gewend, dat de Koning in de rampen en in de nood der wereld vijserijen te verkijst, en dat meer bevestigd hun waarschuwingen dan lofuitingen toe te zenden. Maar de waarheid moet gezegd worden: De Koning heeft niet slechts koninklijk gehandeld, maar mag ten voorbeeld strekken aan de koning. Onze lezers weten dat Zijne Majesteit een som van 45 duizend gouden in eens heeft gegeven, maar zij moeten wel in aanmerking nemen, dat daaronder niet te vergeten zijn de andere duizenden, naar verschillende plaatsen verzonden, en nu en dan in de rampen en in de nood. Niemand weet hoe groot de rampen van het veld is, doorden Koning op vele plaatsen naar den rampspoed is besteed. Wat door hem gesproken wordt, stijgt niet weinig in waarde als men bedenkt, dat er in Europa geen vorst is, wiens inkomsten door adellijke wetten en andere omstandigheden zoo beperkt zijn.

Maar wat is het, dat de Koning met de grootoffers, die hij brengt, hij heeft nog zijn persoon, zijn woord en daad aan de teeniging der rampen willen wijzen. Hij heeft alle onderscheidende toedieningen, seden en dorpen bezocht, en met de hand de nood dringt, woorden van troost en behoeftigheid te spreken, middelen tot herstel te bepalen, en tevens maatregelen van voorzorg te nemen. Zoo heeft de Koning alle rampspoedigheidsgevoelen, alle ellende, anachouff, alle klagen gehoord, en alle behoeften geteld. Wie beter dan hij, die alleen met eigen ogen opgetoond heeft, weet hoe groot de schade is, en hoe groot de ontelbare en onberekenbare verliezen eenige hulp aan te brengen.

Hoe verheft ons het harte, dat het koninklijk hart, bewegend, ons in de rampen van verwoesting, na al hetgeen reeds van eigen beweging door de bevolkingen gedaan is, nog eens een bezoek doet, op het volk. Zijne Majesteit, die wij aenzien op den 10^{en} Februarij aanstaanden. Dien dag heeft hij uitgekozen, om de onderscheidende eere van de Koning te toonen. De Koning verlaat dit jaargetijde, worden niet voor de kostbare reis, die hij reeds heeft gemaakt, maar door de werken der rampen. Dat is schouwen en groeten, en dan de uitnodiging, die de Koning doet, om de rampen te bezoeken, en de rampen te bezoeken, en de rampen te bezoeken. Wij danken den Koning voor al de behoeften, die hij ons heeft aangezien, in het land der rampen. Hij mag van zijne behoeften, die hij gedaan heeft, wat hij kan, en dat hij op rekent, dat Nederland, lands volk zijne daden waardeert en hem nog zal danken.

mogelijk, door meerdere getrouwen en liefde zal trachten aan te kleven. Ziehier de proklamatie des Konings:

WILLEM III, KONING DER NEDERLANDEN, PRINCE VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBOURG, ENZ. ENZ. ENZ.

Hulde doende aan de weldadigheid Onzer be-minde landgenooten, die zich reeds op zoo waar-dige en voor Ons zoo verkijsende wijze heeft geopenbaard ter leniging der oogenblikkelijke be-hoeften, ontstaan door den waterspood in den Bommelerwaard en in eenige gedeelten van Noord-brabant, en dankbaar erkennende hetgeen ook van buiten's lands tot die leniging is bijgedragen, werd Ons hart op nieuw verslagen door de zoo aanzienlijke uitbreiding van de ramp, ontstaan door de dijkbreuk in de landen tusschen Waal en Maas.

Wiltende voldoen aan de Ons kenbaar gewor-den begeerte van velen, en vertrouwende, dat het volk van Nederland, dat niet moede wordt wel te doen, ten volke bereid zal worden bevon-den om, waar meer dan eenmaal werd gestagen ook meer dan eenmaal behoeftige hulp te ver-leenen, en ons dus, ook op Onze roepstem, bij al wat het reeds deed, nieuwe offers der liefde te voegen, niet slechts om, waar dit vereischt zal worden, in den dadelijken nood te voorzien, maar ook en vooral om zooveel duizende hart-gevoelen, die hun vee en meer of min schamele bezittingen aan het geweld der wateren en van het ijs ten prooi moesten laten, na het doorstaan van schier onbeschrijfelijke jammer en ellende, zoo-veel doenlijk in hunnen vroegeren toestand te helpen terug brengen.

Gezien het rapport van Onzen Minister van Bin-nenlandsche Zaken, van den 1^{den} Februarij 1861, N. W. 7de afd.,

Hebben goed gevonden en verstaan te bepalen: 1. Er zal op Dingsdag den negentiende Febru-arij aanstaande, eene algemeene collecte aan de huizen der ingezetenen door het geheele Rijk wor-den gedaan.

2. Onze Commissarissen in de onderscheidene provinciën zullen onverwijld de noodige maatre-gelen nemen opdat die collecte in elke gemeente hunner provincie, door de zorg der besturen, geschiedt op zodanige wijze, als naar hun oor-deel de genegenheid tot milde bijdrage het meest kan bevorderen.

3. De opbrengst in elke gemeente zal door haar bestuur ten spoedigste worden overgemaakt aan Onzen Kommissaris in de provincie, die het be-drag ter kennis van Onzen Minister van Binnen-landsche Zaken zal brengen. 4. Onze Minister voornoemd zal, onder Onze

nadere goedkeuring, zoedra vereischte Inlich-tingen zullen zijn ontvangen, het aandeel bepa-len, dat aan elke der door den waterspood ge-troffen provinciën in de opbrengst der collecte zal worden toegekend.

5. In elke provincie zal de verdeling van dat aandeel tusschen de noodlijdenden, wie het ont-breekt aan eigen middelen tot herstel van hun verlies of tot voorziening in hunne behoeften, geschieden door de zorg der Gedeputeerde Sta-ten, met overleg en bijstand der gemeentebes-turen.

6. Van de verdeling tusschen de provinciën en tusschen de gemeenten zal later, onder het beleid van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, eene algemeene openbare rekenschap wor-den gedaan.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit. Het Leed der Gden. Februarij 1861. WILLEM. De Minister van Binnenlandsche Zaken, S. VAN HEEMSTRA.

Ter uitvoering van het vorenstaand Koninklijk be-sluit, is door den Minister van Binnenlandsche Zaken aan 's Konings Commissarissen in de onderscheidene provinciën, onder anderen, opgedragen alles te ma-ken, wat strekken kan tot bevordering, dat 's Konings roepstem, ook na al hetgeen het Nederlandsche volk reeds deed en waaraan zijn Vorst openlijk hulde brengt, nieuwe milde vruchten oplevere, terwijl zeker dat volk op geene voor 's Konings hart meer welgevallige wijze zal kunnen doen blijken van zijne hulde aan het menschlievend voorbeeld van den Vorst, die door Hoogstdezelfs geboortefeest op te lasten door een nieuwe ruime uitoefening van weldadigheid.

Ter aanvulling van ons berigt, over de begrafenis van wijlen Mgr. den Bisschop van Haarlem, diene het volgende:

Aan de grensscheiding van Haarlem werd de lijk-staatsie ontvangen, door een talrijk eergeleide uit Over-veen, hetzelfde dat, nu vier jaren geleden, den Hoogw. Bisschop ter konsekratie der nieuwe kerk had ingehaald, toen in het feestkleed, nu echter in rouwgewaad. Zij gingen voor den treurigen lijkstoet uit en werden om-middellijk gevolgd door de koetsen, waarin de Hoog-eerw. kanunniken hadden plaats genomen, daarachter kwam de lijkkoets, gevolgd door eene reeks van meer dan dertig koetsen, waarin de sekretarissen en de fa-milie van den overledene, de professoren der beide uni-versiteiten, de dekenen, de provinciaalen van verschillende orden, het kerk- en armbestuur der kathedraal, de geestelijken, de ridders van den H. Gregorius, en de deputatiën van verschillende vereenigingen of genoot-schappen hadden plaats genomen, waarbij een aanzien-lijke rij van heeren en ook de B. K. vergoogens van Haarlem zich aansloten. Eene belangstellende menigte was te Overveen za-mengevloed, en de stoet zonder de minste stoornis zijnen weg vervolgen. De heer, burgemeester, Lottens, P. van der V. was er, bekleed met de teekenen zijner waardigheid, zelf tegenwoordig, om den ordelijken gang te verzekeren. ZEd. achtbare ontzange daarvoor onze openlijken dank. Voor de kerk werd het lijk in het midden van het eergeleide nedergezet, de kathedraal van

Haarlem Deest de laatste kerk zijn, die het stoffelijk overblijfsel binnen hare muren had aanschouwd, en daarom mocht die van Overveen het nu niet ontvangen; maar toch waren hare altaren, waarvoor de geestelijken en leken van den stoet eenige oogenblikken vertoefden, in diepen en zeer netten rouw gehuld; men zag er het wapen van den geliefden overledene en ook het pauselijke schild, en op al de altaren flickerde het ontsteken waslicht. Na een kort verwijl werd het dierbaarlijk met de grootste plegtigheid naar den grafkelder gedragen. Ieder is overtuigd dat de hooggeachte pastoor van Overveen met zijn kerkbestuur, bij deze treurige gelegenheid, eene onbetwistbare aanspraak op de dankbaarheid van het geheele Haarlemsche bisdom en van de veelvuldige vrienden en vereerders van den diep betreurden bisschop verworven heeft.

Benige leden der Vereeniging van den H. Vincentius van Paule te Nijmegen hebben eene liefdevaart naar de overstromde streken in Maas en Waal gedaan, en het volgende verslag aan den Hoofdraad gezonden:

Des morgens ten half negen vertrokken vier leden, per schuit beladen met 5000 halve Ned. fl brood, naar de onder water staande dorpen. Nabij Ewijk komende, zag men den Burgemeester wenken om daartoe aan te leggen, hetgeen wegens de ontzettend oopen gestoven massa ijs zeer moeilijk was. Het mocht echter gelukken en nu vernam men, dat er overgrootte behoefte aan brood was. Met behulp van eenige dorpelingen en nadat eenige planken waren gelegd, heeft men 100 stuks brooden a 10 halve Ned. fl gelaten, waarna onmiddellijk de reis naar Deest werd voortgezet. Was het te Ewijk moeilijk om aan den dijk te landen, dit ging met nog meer gevaar te Deest gepaard. Dan na veel inspanning gelukte het ten laatste, en hier hing een lid van het gemeentebestuur het treurigste tafereel op van die plaats. Hij bracht ons in verscheidene huizen, waar de geredden gehorbergd werden. Na het inwinnen van meer brooden, zijn ook daar 100 brooden afgegeven. Alstoen werd een zoogenaamde Vlioger ter onzer beschikking gesteld en daarin de nog overgeblevene 300 brooden overgescheept, wat wel met moeite, maar toch gelukkig verhand werd, met uitzondering van een zak die tusschen de ijsblokken geraakte, doch met inspanning van alle krachten weder gered werd. Nu ging de togt op Afferden, onderweg die woninggen aanhoudende om te zien of er bewoners waren. Eenigen waren gevlucht, doch de achtergeblevenen hadden groote behoeften aan brood, wat hun volgaarne van onzen voorraad werd afgestaan. Op het Hoog, nabij de Hude Afferdensche kerk, waren in het schoollokaal 100, en in den toren 300 menschen gehuisvest. De dampkring was, vooral in de school zoo bedorven, dat men niet kon begrijpen hoe de ongelukkigen, zonder ziek te worden, het er konden uithouden. De kommissie van Druten had daar dien morgen reeds 21 brooden van 3 halve fl gebragt, waardoor ten minste eenigzins in de eerste behoefte was voorzien. Op verzoek van den ijverigen onderwijzer, heeft men daar nog 122 brooden gelaten en werd de reis naar Horssen voortgezet.

Was de toestand van velen te Deest en Afferden treurig, hier was het nog slimmer. Na een half uur roeijens, zag men een achttal menschen tusschen eenige struiken staan en vond men daar komende, op eene kleine ruimte van nog geen 100 ellen, zes huisgezinnen, te zamen 31 zielen uitmakende, die gedurende tweemaal 24 uren zonder dak hadden doorgebracht, met uitzondering van een zestal, dat in een ellendig strooijen hutje vertoefde. Ook dezen hadden dien dag een kleinen onderstand gekregen. Hier werd brood voor twee dagen afgegeven en tevens aan den molenaar, wiens huis ook vol was met gevulden, nog 500 brooden ter hand gesteld. Hier verzocht ons de kommissie van Druten naar Burgburen Koers te zetten. Gaarne werd hieraan voldaan, ofschoon het reeds bijna donker was, en nu ontdekte men een partij ongelukkigen, die daar zij geheel door het water waren afgesneden, uitgehongerd waren en althans gebrek hadden. Men kan dus begrijpen hoe wettig onze reis was. Nadat zij genoegzaam van brood voorzien waren, verzochten zij dringend toch vooral moeite te doen, om ten huise te ontdekken, waarin 28 menschen op een gepakt zich bevinden moesten. Na herhaald roepen, hoorde men niet ver af antwoord en haastte zich derwaarts te roeijen. Men schrikte daar op het zien van onze schuit, daar men dacht dat het nieuwe vlugtelingen waren, die den reeds treurigen toestand nog kwamen vermeederen. Toen men echter hoorde, dat onze schuit hulp aanbragt, was de blijdschap zoo groot, dat velen hunne tranen niet konden wechhouden en wij zelven diep ontroerd werden. Ook hier deelden wij brood, zoodat de voorraad bijna was uitgeput. Hier vernamen wij dat op een zandheuvel in de nabijheid nog een huisgezin zonder dak en voedsel waren. Na lang roeijen weder waren, ontdekte men eindelijk met moeite wegens de idisternis, den bedoelden heuvel; de huisgezinnen waren echter vertrokken, alleen eenig huisraad achterlatende. Hoe gaarne men nog meer had willen doen, de avond dwong terug te

keeren naar Deest, wat men dan ook gelukkig tegen half negen aankwam en hartelijk ontvangen werd, een moeijeligen maar door het besef velen voor honger eenigzins bewaard hebben aangenamen dag. Van die brave *matroos* werd deze telegram ontvangen bij den Hoofdraad: „Wij komen heden (5 Febr.) van de geinundeerde dorpen terug. Nood uiters groot. Kunnen wij op geld rekenen, dan vertrekken wij morgen weder. Middelen uitgeput.” Teruggesend: „Dank broeders. Braaf gehandeld. Wij hebben niets, maar beschikt maar over f 150. De liefde koopt alles.”

De President der Konferentie te Grave schrijft aan den Hoofdraad: „Heden hebben er al een Zestig-mogelijk wel een Tachtigtal, want het neemt aanhoudend toe, hunne toevlugt tot onze vest genomen waar zij, ik moet het zeggen, door eene kommissie, welke zich daarvoor gevormd heeft, met open armen ontvangen zijn en hun huisvesting bezorgd wordt; terwijl onze Konferentie denkelijk morgen, (want ik heb het maar voorloopig besloten), zal besluiten, hun dagelijks van warme apps te voorzien. Hoofdzakelijk schrijf ik u dit, opdat men het weder niet erger mag make dan het inderdaad is; en geenzins met een doel om het te doen voorkomen als of ik kwaad bedelen. Wij zullen afschrijven wij geen overvloed hebben, met God! wel in alles voorzien. Genoeg zij het ons, wanneer wij hierna maals de vruchten van onzen arbeid maar mogen inoogsten.” P. S. Bij het sluiten dezes, komt een lid der Kommissie mij zeggen, dat het getal vlugtelingen reeds tot 81 geklommen is, aan hetwelk ik morgen evenveel kaartjes soep heb toegezegd, met het aanbod om tevens het brood voor die ongelukkigen ook wel te willen bakken.”

Z. H. Paus Pius IX, kennis hebbende erlangd van de rampen, die door de overstromingen in Nederland veroorzaakt zijn, heeft Mgr. Vecchiotti, zijnen nuntius alhier, de aanzienlijke som van tienduizend franken doen toekomen, ten einde ten behoeve der ongelukkigen ter hand te stellen aan Jhr. van der Goes van Dirksland, minister van Buitenlandse Zaken. (J. d. P. B.)

Bij den minister van Binnenlandse Zaken is ten behoeve der slagtoffers van den watersnood ontvangen: 1°. van den burgemeester van Uithoorn wegens verschillende bijdragen te zamen f 281.001. 2°. van den kommissaris des Konings in Overijssel in twee wijken ad f 1597.53 en verdere ingezamelde gelden te zamen f 3322.82 en 3°. van burgemeester en wethouders van Nieuwe Tonge wegens verschillende bijdragen, te zamen f 250.

Te Nijmegen, den 7 Febr., de verzinkingen te Deest, te Druten en boven Leeuwen zijn behouden.

Te Tiel, den 7 Febr., aanhoudende beweging in het ijs van beneden Tiel tot Dalem; het ijs is zeer verzwakt en laat veel water door; ook op den Nederrijn, waar zich uitgebreide open vakken bevinden. De Maas genoegzaam vrij van ijs.

Te Bommel, den 7 Febr., het ijs afwisselend vast en in beweging. Het kwelwater in de stad wassende.

Te Gorinchem, den 7 Febr., de stoomboot *Bronwershaven* ten 9 1/2 ure aldaar aangekomen, en doorgestoomd naar de ijsbezetting te Vuren. Na eenig ijs te hebben opgeruimd, is zij daarin vastgeraakt, doch spoedig los geweest, en gaat goed vooruit.

Te Sleeuwijk, den 6 Febr., het ijs ruimt sterk op, zoodat de ijsverstopping boven Werkendam. De Nieuwe Merwede is geheel open en drijft door.

Te Dordrecht, den 6 Febr., heeft de stoomboot *Bronwershaven* het ijs in de Kijl en het Mallegat opgeruimd, en stoomt nu door naar Hardinxveld. (St. Ct.)

Aanvankelijk bestond het voornemen de Tweede Kamer der Staten-Generaal tegen Dingsdag den 19 dezer bijeen te roepen, maar naar men verzekert is dit uitgesteld tot Dingsdag den 26 dezer.

Z. M. heeft pensioen verleend aan den gewezen hoofd-kommissie met rang van referendaris bij het Departement van Orlog, D. A. van Valkenburg, van f 1800.

HOORN, 7 Febr. Op de markt alhier werden aangevoerd 19 stapels Kaas. Prijs Kleine Hooi f 29.

DELFT, 7 Febr. De prijzen der Boter waren heden van f 56 tot f 63, naar kwaliteit.

WORMERVEER, 6 Febr. Ter kaasmarkt van heden zijn aangevoerd 10 stapels. De hoogste prijzen waren f 28 1/2 voor kleine en f 29 1/2 voor middelbare per 50 Ned. fl .

PURMEREND, 5 Febr. Ter kaasmarkt alhier zijn aangevoerd 42 stapels kleine Kaas. De hoogste prijs was f 28 1/2 per 50 Ned. fl .

GOUDA, 7 Febr. De veemarkt van heden was zeer levendig; alles werd tot eenorme hoogte prijzen verkocht. Boter f 1.16 a f 1.22 per Ned. fl .

De telegraaf meldt heden het volgende: LONDEN 7 Febr. volgens berichten uit Konstantinopel van den 2 dezer blijft de Porte nog steeds weigert hare toestemming te verleenen tot eene verlenging van den termijn der Fransche bezetting in Syrië. De handelskrisis te Galatz is nog niet geweken. MOSTAR, 4 Febr. Nadat, blijkens officiële rapporten, eene bende Montenegrijnen in het distrikt Niesich op 28 Januarij onderscheidene dorpen in brand gestoken en 41 personen vermoord had, heeft thans eene tweede bende een aanval gedaan op de stad Carianitz en zich aldaar aan vele wreedheden schuldig gemaakt.

WEENEN, 8 Febr. Te Lemberg hebben eenige honderde personen van den voornamen stand een adres aan de regering geteekend, waarbij zij verzoeken dat bij de verkiezingen van den landdag vooral gelet worde op het volksleven, ten einde dit worde vertegenwoordigd. Uitsluitend zullen eigenaars van onroerende goederen tot kiezers worden toegelaten; alle anderen zullen worden uitgesloten.

Het officieele blad wederspreekt de geruchten, volgens welke in den boezem van het ministerie verschil van meening over eenige hoofdpunten van het regeringstelsel zou bestaan.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK. PARIS, 7 Febr. Het overzigt van den toestand van Frankrijk, eergisteren aan den Senaaten het Wetgevend Lichaam medegedeeld, beslaat in den *Moniteur* vijf en twintig kolommen. Het gedeelte dat de buitenl. zaken behandelt bevat o. a. de redenen, welke de laatste met het hof van Rome aangeknoopte onderhandelingen hebben doen mislukken.

Een der Parijsche bladen maakt de opmerking, dat sedert de herstelling van het keizerrijk de troonrede nooit met beraadslaging van het ministerie ontworpen is. Het zou zelfs drie jaren geleden gebeurd zijn, dat de gezamenlijke ministers den inhoud daarvan eerst bij de opening der Kamers vernamen. Dit jaar zou Lodewijk Napoleon echter minder op eigene krachten hebben gesteund, want de troonrede werd niet alleen plegtig in den ministerraad op de Tuileriën medegedeeld; maar men zegt zelfs dat de drie ministers zonder portefeuille, aan wien de taak is opgedragen, om de politiek der regering in de Kamers te verdedigen, in het bijzonder door den Keizer verzoekt waren om behoeften over den inhoud te consulteren. Ter gevolge hiervan zou de redaktie der troonrede groote wijzigingen hebben ondergaan, waardoor de vredehevende oogmerken der regering meer in het licht zijn getreden.

Den 3° dezer is pater Lacordaire door de heeren Guizot en de Laprade, de eerste in zijn doedanigheid van directeur der akademie, de andere als kanselier, aan den Keizer voorgesteld. Bij de gebruikelijke voorstellingen, zegt de berigtgever, gebeurt het dikwiel dat de Keizer over de politiek spreekt; ook zeide hij dan ook onlangs bij zulk een gelegenheid aan den heer Falloux: „De Paus moet van zijn staten afstand doen.” De heer de Falloux, ten einde den toen reeds slechten toestand niet te verergeren, heeft dik woorden eerst korttelings herhaald.

Volgens tijdingen uit Gaeëta van 4 dezer te Rome ontvangen gingen de Sardijnische batterijen vergeefs voort met op de buskruidmagazijnen in de vesting te vuren. Het Sardijnische eskader bleef werkeloos. Het vuurde alleen 's nachts nu en dan. De schoten vielen echter in het water. De bezetting is met een uitmuntenden geest beziel. Het hield smaat-masseradetogten.

Een dépêche uit Turijn, dd. heden, meldt dat in de laatste 36 uren het vuur der belegeraars 3 kruidmagazijnen en de kasseroortine der citadel had doen springen. De vesting had een wapenstilstand doen verzoeken voor 48 uren, om de dooden te begraven. Generaal Cialdini had dit toegestaan en bovendien de voor de vesting benodigde voorwerpen naar de vesting gezonden.

De *Figaro* noemt een gansche reeks jongelingen uit de voornaamste Fransche families op, die voornemens zijn zich naar het leger des Konings van Napels te begeven. Deze vrijwilligers behooren intusschen niet alle tot de wijk *S. Germain*, en het is welligt meer uit afkeer tegen de Fransche regering dan uit sympathie voor Braas II, dat zij in Napelsche dienst wanschen te treden. Men zou den oppositietoon van den *Figaro* in de Tuileriën, zoo gezegd wordt, zeer kwijflijk nemen, en dat blad daarvan eerlang de gevolgen ondervinden. De stemming, welke op dit oogenblik in Frankrijk heerscht, zou, zoo zegt men verder, niet zonder betekenis zijn, want de regering drukt in al de officiële bladen met klem op de schitterende houding, welke Lodewijk Napoleon Frankrijk in het buitenland heeft verschaft; de Franschen zouden daarom de ellende in hun land over het hoofd zien.

Alle berigten uit Italië zijn eenparig in de be-

